

Andrageren, hvis sidste Aarslønning som Kirkebud udgjorde 3 946 Kr., hævder at have søgt sin Afsked fra denne Stilling paa Grund af Gigtvagheder, særlig over Lænden og i det ene Knæ. Hans Ansøgning, bilagt en Lægeerklæring, om en aarlig Understøttelse blev imidlertid af Kirkens Overtilsyn (Marineministeriet) besvaret derhen, at da der efter det foreliggende ikke er Grund til at antage, at han som Følge af Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag er ude af Stand til at varetage sin Tjeneste som Kirkebud, eller at nævnte Tjeneste skulde være Aarsag til de af ham paaberaabte Gigtsmerter, kan man ikke finde Grundlag for at gøre Indstilling til Kirkeministeriet om en Understøttelse som ansøgt.

3 Bilag, hvoraf det ene er Afskrift af Lægeerklæringen, medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

7. Fra Postkontrolør *Jes Sarup* af Haderslev om Beregning af hans Pensionsalder. (Indbragt den 16. November 1922 af *Refshauge*):

Andrageren tog sin Afsked fra det tyske Postvæsens Tjeneste den 1. August 1899 efter at være blevet tvangsforflyttet fra Aabenraa til Meldorff i Ditmarsken paa Grund af sit danske Sindelag. Da Andrageren fraaadte Posttjenesten, overtog han en Stilling som Forsikringsinspektør for et tysk Selskab, som senere afskedigede ham, fordi han var Medindbyder til et dansk Møde, til hvis Afholdelse Indbyderne ikke havde indhentet Politiets Tilladelse og derfor idømtes en Bøde paa 100 Mark. Derefter blev Andrageren knyttet til den danske Presse som fast Medarbejder ved „Dannevirke“—„Modersmaalet“ og virkede der, indtil han den 1. April 1919 paa Opfordring af fhv. Minister H. P. Hanssen stilledes til Raadighed for det danske Postvæsen for at være til Hjælp ved Overtagelsen dernede.

Ved Genforeningen fik Andrageren Ansættelse som Postkontrolør af 1ste Grad med Pensionsret fra 1. April 1919 (jfr. Tjenestemandslovens § 55, 7de Stykke). Han *andrager om*, at hans Pensionsalder beregnes, som om han havde staaet uafbrudt i Statstjeneste fra sin Indtræden i det tyske Postvæsen, under Henviisning til, at han efter at være udtraadt af tysk Statstjeneste har stillet alle sine Kræfter og hele sin Arbejdstid til Samfundets Raadighed, idet han uafbrudt har arbejdet i en saa samfundsnyttig Institutions Tjeneste, som den danske Presse ubestridt har været det for Sønderjyderne under Fremmedherredømmet. Ved at give Andrageren en saadan Pensionsalder ligestilles han i saa Henseende med de tyske Postembedsmænd, som overtoges ved Genforeningen, og for hvis Vedkommende Forholdene havde føjet sig saaledes, at de sad i Embede ved Overtagelsen og derved har faaet tillagt ifølge Loven den Pensionsalder, som Andrageren nu ansøger om.

1 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder.

8. Fra *et Interessentskab til Anlæg og Drift af en Tørvebane i Jetsmark* om Statsstøtte til Reduktion af de med Banens Anlæg forbundne Omkostninger. (Indbragt den 17. November 1922 af *Heilesen* og *Carl Sørensen*).

I Slutningen af Aaret 1917 dannedes nævnte Interessentskab for under den i Landet herskende Brændselsnød — under hvilken det paalagdes Moseejerne at fremskaffe saa meget Brændsel som muligt — at udnytte de i Jetsmark Sogn beliggende store Mosestrækninger, hvilket, da Tørvene ikke kunde føres fra Moserne ad de daarlige Veje til nærmeste Jernbanestation, bedst kunde ske ved Anlæg af en 4 km lang Tørvebane, ad hvilken Tørvene kunde bringes fra Moserne til et Grusgravsspor, der ejes af Hjørring—Løkken—Aabybro-Banen, og som i en Længde af 2 km fører til Kaas Station paa nævnte Jernbane.

For at kunne laane den betydelige Kapital, ca. 175 000 Kr., der udkrævedes til en saadan Tørvebanes Anlæg, maatte Interessenterne, hvis Antal er 64, forpligte sig solidarisk for Selskabets Gæld. I de første Aar 1918—20 betalte Banen sig ganske